

Un 21% dels veïns de l'àrea metropolitana viu en risc de pobresa

El risc d'exclusió social és del 23,5% a la capital i del 26,3% a la resta dels municipis metropolitans

El risc de pobresa s'enquista a l'àrea metropolitana | Adrià Costa

Un 21% de la població de l'àrea metropolitana de Barcelona viu en situació de risc de pobresa -un total de 683.000 persones- segons les dades que ha presentat aquest dijous l'AMB, corresponents a l'informe de l'Institut d'estudis regionals i metropolitans de Barcelona (IERMB). A Barcelona el percentatge és del 19,7% i a la resta de municipis metropolitans del 22,8%. En tots dos casos la xifra representa un lleuger increment respecte de l'informe 2016-17.

Les administracions atribueixen aquest petit ascens a l'increment de les rendes familiars. Durant el període 2017-2018 és de 34.292 euros a l'any. Això fa que el llindar de pobresa se situï més a munt, a l'hora que les rendes altes també pugen i per tant la pobresa es cronifica. En aquest sentit, el llindar de pobresa se situa en els 10.789 anuals en el cas de les llars unipersonals i en els 22.658 en les llars on viuen dos adults i dos infants.

Les dificultats també es fan notar en l'àmbit de la privació material, que impedeix adquirir considerats bàsics. Durant el 2017 i el 2018 el volum de població metropolitana afectada per aquesta privació, a nivell moderat, va ser del 4,1%. A nivell sever, els afectats van ser un 5% de la població metropolitana.

Les principals carències són no poder fer front a despeses imprevistes i no poder anar de vacances almenys una setmana a l'any. El fet de treballar, a més, no garanteix no patir pobresa, ja que la taxa de pobresa de persones que treballen és del 16,3% a Barcelona i del 16,4% a la resta de l'àrea metropolitana.

A més, els infants es veuen més afectats per la desigualtat. A Barcelona el 28,3% dels menors de 16 anys estan en risc de pobresa, i a l'àrea metropolitana un 25%. Els migrants també pateixen més les conseqüències de la desigualtat i la taxa de pobresa per a les persones de nacionalitat estrangera és d'un 42% a nivell metropolità.

Risc d'exclusió del 26%

L'informe també aborda el risc d'exclusió social, que afecta un 23,5% dels veïns de Barcelona i un 26,3% de la resta de l'àrea metropolitana.

El director de l'IERMB, Ricard Gomà, ha valorat que l'anàlisi sobre la distribució social de la renda permet concloure que encara no s'ha pogut tornar als nivells de cohesió social previs a la crisi.

La cronificació de la precarietat, a més, s'ha vist accentuada per l'increment dels preus de l'habitatge. Els costos relacionats amb l'habitatge s'han incrementat un 4,1% en comparació amb fa dos anys i actualment la mitjana és de 469 euros al mes. Pel que fa al lloguer, la despesa mitjana mensual és de 831 euros. A més, el 13% de la població destina el 40% dels seus ingressos a despeses relacionades amb l'habitatge.

Gomà i el regidor de Presidència de l'Ajuntament de Barcelona, Jordi Martí, han reivindicat el paper de les ajudes socials per pal·liar la situació de desigualtat que reflecteix l'informe.

Segons l'estudi, les ajudes aconsegueixen disminuir els percentatges de risc de pobresa. Per exemple, la reducció del risc després de pagar les ajudes ha estat de 52,4 punts percentuals a Barcelona i de 47,5 a la resta de l'àrea metropolitana.

Pla de barris metropolità

Martí ha llançat un missatge a la Generalitat, a qui ha reclamat per efectives les inversions del pla de barris a la zona del Besòs. Precisament, l'AMB ja ha arribat a un acord de govern per impulsar un pla propi en aquests barris. "Ja no hi ha excuses perquè la Generalitat no afegeixi recursos", ha dit el regidor.

Martí també s'ha referit al marc global. "Millorem però no prou. No falta reactivació econòmica sinó que el model econòmic posterior a la crisi distribueixi de la mateixa manera que el que havíem tingut tradicionalment", ha valorat.